

Много пъти беше слушала тъхната слугиня да казва на майка ѝ, че котките биле роднина на дявола защото когато във тъмното ги гладъла сръщу космите, испускали огнени искри и очите имъ силно свѣтили. На тези думи Марийкина майка отговаряше всѣкога на слугинята, че космите на котараците съдържатъ *електричество*, което отъ търкането се възбужда (раздръзнява) и прави тези искрици и че котките нѣматъ никакво родство съ дяволите.

Слугинята се задоволяваше съ това обяснение и си отиваше по работата. Но съ Марийка не беше така — тя искаше да испита да ли това е истина.

Единъ денъ улавя тъхния котаракъ Мурга съ чернолъскавите косми, скрива се въ едно затулено и тъмно място и захваща да търка котарака сръщу космите. Котарака щомъ усѣти това, започня да се мърда и да пръхти страшно. Марийка не се уплаши, а продължаваше да търка съ още по-голѣма сила. Животното се разлюти като тигър. . . .

Хвърли се изведенъжъ върху лицето ѝ и заби ноктите си въ страните ѝ, а съ зѣбите си ѝ улови носа. Очите на котарака свѣтяха тѣй силно, щото тя отъ страхъ си затвори очите и испицѣ колкото имаше.

Майка ѝ, като чу писъка отъ блиската стая, до търча по-скоро на помощъ. Котаракътъ беше като бѣсенъ, — не искаше да въз остави тѣй лесно. Марийка цѣла беше оцапана съ кръвь. За щастие очите ѝ останаха неповредени. Ето какъ слабитѣ и неопитните се награждаватъ за своето любопитство.

Р А З Н И.

Кокошка въ пожаръ.

Въ селото Ш. имаше пожаръ. Запалила се беше една малка кѫщица, която беше въ срѣдъ селото. Подъ стълбата на тази кѫща лежеше една квачка съ шестѣхъ си малки пиленца. Като усѣти голѣмата опасностъ отъ